

og så kom partierne fra højre side i salen også myldrende.

Se, hvis vi skal føre parallellen videre, så vil jeg gerne give tilsagn om at samle organisationerne og se, om der ikke er et meget, meget, meget stort flertal af dem, der også kan finde regeringen, og så kan det være, at vi kan få højre side i tale. Jeg tror godt, at jeg kan love det. Det vil der komme noget fornuftigt ud af. Men det var vist ikke det, CD egentlig mente.

Og så til det, som jeg slet ikke kunne tolke eller mistolke, nemlig Venstre: Hvad ville Venstre egentlig? Fordi der var lidt, der var galt, og der var meget lidt, der var godt, men man ville gerne forhandle. Nu har man haft Erhvervsministeriets undersøgelse i over et halvt år. Venstre har ikke i det halve år givet anledning til, at vi andre har kunnet se, hvad Venstre mente, andet end at man vil af med lukkeloven.

Nu vil hr. Svend Erik Hovmand gerne lave et kompromis. Om hvad, må jeg spørge. Jeg synes, det er svært at invitere nogen, sådan som hr. Svend Erik Hovmand jo nærmest gjorde det selv – lagde op til gerne at ville inviteres – der ikke i fuld offentlighed tør sige, hvad deres ambition er her; hvad er det for et emne, de vil diskutere; hvad er det for nogle vinkler, der skal diskuteres; hvad er der for meget af, hvad er der for lidt af?

Jeg noterede mig et sted, men det var ikke meget tydeligt, at hr. Svend Erik Hovmand i hvert fald ikke kunne lide det, der blev lavet i forhold til havnereglen. Jeg kan sige, at det er et meget klart budskab. Det er ikke et budskab, der lægger op til at blive inviteret til forhandling. Jeg synes, det ville klæde Venstre, om man her ved førstebehandlingen, efter lang, lang, lang, lang forberedelse, kyndige undersøgelser, masser af debat, indlæg fra en lang række berørte organisationer, en lang række øvrige partier, gjorde det muligt at få et budskab i fuld offentlighed. Ellers vil jeg selvfølgelig under alle omstændigheder gerne invitere hr. Svend Erik Hovmand en af de nærmeste dage, men det må så være for, at jeg og andre kan få et svar på: Hvad er det, Venstre gerne vil byde på i en forhandling? Det ville kunne være spændende at høre allerede i dag, ellers må vi væbne os med yderligere tålmodighed.

Så til et spørgsmål, som hr. Ole M. Nielsen rejste, nemlig spørgsmålet om alkoholsalg, og nu tænker jeg ikke på det der med, hvor mange øl der blev solgt til svenskere i Dragør, men på det, at vi i virkeligheden lægger op til en gene-

ralisering på alkoholsalget, sådan så det er ens de forskellige dage over ugen, nemlig at der kan sælges alkoholholdige drikke mellem kl. 6 og kl. 20.

Man kan i det faktisk godt læse et forkert signal, for det er ikke regeringens ønske, at der skal sælges mere alkohol. Men det er regeringens ønske at prøve at lægge reglerne an sådan, at det, der opleves som fornuftigt og uproblematisk, er noget, der også er tilladt, mens vi på det, der er problematisk, så til gengæld dér bruger kræfterne i forhold til at skride ind over for dem, der overtræder loven.

Og det er et område, hvor jeg især tænker på forbud mod salg til unge under 15 år. Det synes jeg er vigtigt, og jeg vil gerne være med til at give som signal både herfra og også i forbindelse med en aftale og en videre vedtagelse af lukkeloven, at vi først og fremmest ønsker, at man nu koncentrerer den indsats, der bliver ledig – om jeg så må sige – i forhold til, at man ikke skal kontrollere, om der sælges øl fra et lille supermarked søndag formiddag, men at man i stedet bruger de ressourcer til at kontrollere yderligere i forhold til, at der ikke sælges til unge under 15 år.

Og ligesådan at man også lidt mere konsekvent bruger de regler, der ligger i lukkeloven både før ændringen og – håber jeg også – efter ændringen i forhold til, hvad der sker, hvis man sælger efter kl. 20. Og det er simpelt hen, fordi det har almindelige, ordensmæssige ting i sig dette med, at der er en grænse kl. 20. Og jeg synes, at det vil tjene den almindelige orden, at vi også sørger for at få det overholdt. Så på den måde vil jeg gerne prøve at anskue det samlede billede vedrørende salg af alkohol.

Så siger hr. Ole M. Nielsen noget, som jeg meget, meget gerne vil tilslutte mig, nemlig at grænser – og dem er lukkeloven jo fyldt af – selvfølgelig kan være besværlige. Vi kan finde masser af eksempler på, hvor det måske ikke er fuldstændig hensigtsmæssigt eller helt konsekvent i enhver henseende. Det kan vi lige så godt se i øjnene. Sådan er det med meget af det, vi laver herinde. Der vil være noget lige omkring grænsen, der kan opleves som ulogisk, men vi kender jo også herindefra, at det kan være nødvendigt.

Altså f.eks. regulerer vi jo ikke, hvad der siges fra talerstolen her – om det siges som noget sludder, eller om det siges som noget klogt – men vi regulerer taletiden. Det er jo ikke nødvendigvis særlig logisk, men det er det, der er